

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/92/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514010408
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3514010408.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Rastislava Vranku na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. februára 2017 prejednal odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom a obžalovaného K. L. nar. X.X.XXXX v F., trvale bytom U. G. nad H., F. XXXX/X, t.č. v mieste bydliska, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/156/2014-277 zo dňa 14.4.2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného a prokurátorky **z a m i e t a j ú**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 1T/156/2014-277 zo dňa 14.4.2016 bol obžalovaný K. L. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože obvinený v presne nezistenom čase medzi 20.00 hod a 21.00 hod. dňa 27.10.2012 na terase hotela D. v rekreačnej oblasti Q. H., k.ú. U. G. nad H., počas spoločenskej akcie fyzicky napadol poškodeného A. I., a to tým spôsobom, že po tom, ako poškodený vyšiel z vnútorných priestorov uvedeného hotela na terasu, tak ho oslovil slovami „K. A.“ a vzápätí ho rukou, zovretou v päst', udrel do oblasti tváre a následne ho opakovane viackrát začal udierať do oblasti celého tela, ktorým konaním poškodenému A. I. spôsobil na základe znaleckého posudku č. 01/2013 v odbore zdravotníctvo a chirurgia zlomeninu mandibuly - sánky, zmliaždenie hlavy a šije, zmliaždenie pravého členka s dobou liečenia 42 dní a s obmedzením na bežnom spôsobe života po dobu 14 dní.

Bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný peňažný trest vo výmere 1.000 €. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák., súd obvinenému uložil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený A. I. s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní bol napadnutý odvolaním obžalovaného a neskôr v zákonnej lehote aj odvolaním prokurátorky okresnej prokuratúry. Odvolanie obžalovaného smerovalo proti výroku o vine. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že také hodnotenie dôkazov, ako vykonal súd prvého stupňa považuje za nesprávne, pretože je v zásadnom rozpore so základnou zásadou trestného konania prezumpcie neviny podľa § 2 ods. 4 Tr. por., súčasťou ktorej je hodnotenie dôkazov na základe zásady in dubio pro reo. Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo niekoľko zásadných skutkových záverov. Predovšetkým je to záver, že poškodený tvrdil, že k jeho zraneniu došlo na konkrétnom mieste a konkrétnom čase na terase hotela D. dňa 27.10.2012 medzi 20.00 až 21.00 hod., ale takéto tvrdenie poškodeného nikto z tam prítomných svedkov nepotvrdil. Títo uviedli, že počas prítomnosti poškodeného nezaregistrovali žiadny fyzický útok

na neho a poškodený, ktorý bol zjavne pod vplyvom alkoholu, odchádzal z terasy hotela sám z vlastného rozhodnutia, bez známkov zranenia. Ďalším nepochybným záverom je vyjadrenie znalca doc. MUDr. Štefana Durdíka, PhD., ktorý pripustil, že zranenia poškodeného mohli vzniknúť aj iným mechanizmom, ako priamym úderom. Ďalším nepochybným záverom je skutočnosť, že k ošetrovaniu poškodeného došlo s odstupom času, v ktorom sa poškodený pohyboval v areáli Q. sám. A ďalším nepochybným záverom je skutočnosť, že poškodený je konfliktná osoba a je provokatér, ktorý ako jediný v danom prostredí vyvoláva napätie a spory. V danom čase sa v areáli Q. vody pohybovali aj úplne cudzie osoby a nie je nelogické, aby niekto z nich vidiac a počujúc poškodeného ako provokuje a vykrikuje, naňho nezaútočil. Výrok o vine môže súd založiť, len ak z vykonaného dokazovania logicky a nepochybné vyplýva iba jeden jediný záver o skutkovom priebehu deja, čo sa v tomto prípade nestalo. Tvrdenie súdu, že v konaní nebola preukázaná skutočnosť, že by mohol mať poškodený po odchode z terasy stretnutie s inými osobami a z tohto dôvodu k takémuto stretnutiu ani nedošlo, nie je správne. Túto skutočnosť nemá obžalovaný povinnosť preukazovať, dôležité je, či mohla objektívne nastať alebo nie. Považuje za nesprávne vyhodnotiť osobu poškodeného s nie príliš charakterovo kladným hodnotením za jediného hodnoverného svedka a znegovať hodnovernosť všetkých ostatných v konaní vypočutých svedkov. Vychádzajúc zo zásady in dubio pro reo preto žiadal, aby bol rozsudok súdu prvého stupňa zrušený a obžalovaný spod obžaloby oslobodený z dôvodu, že nebolo preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku a že ho spáchal obžalovaný. Odvolanie prokurátorky navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Prokurátorka okresnej prokuratúry sa svojím odvolaním domáhala uloženia prísnejšieho trestu. V písomných dôvodoch odvolania namietala, že peňažný trest, ktorý súd prvého stupňa obžalovanému uložil, je neprimerane mierny a nespĺní svoj účel v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. Súd pri ukladaní trestu nedostatočne prihliadol k stupňu závažnosti spáchaného trestného činu, spôsobu jeho vykonania a na jeho následky. Poškodený utrpel zranenie vyhodnotenú ako ťažké poranenie, pričom útok obžalovaného smeroval proti hlave poškodeného a je preto namieste z hľadiska prevýchovy obžalovaného a splnenia účelu trestu uložiť tomuto prísnejší trest. Žiadala, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu na dolnej hranici trestnej sadzby.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní poukázala na správnosť výroku o vine napadnutého rozsudku, žiadala vyhovieť odvolaniu podriadenej prokurátorky a odvolanie obžalovaného navrhla podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovaného ani prokurátorky nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal vo veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje. Obžalovaného z predmetného skutku jednoznačne usvedčuje poškodený A. I., ktorý od počiatku nielen pred svojou manželkou C. I., na prvotnom ošetrovaní u lekára ale následne aj v priebehu celého konania ako páchatela fyzického útoku voči jeho osobe označoval obžalovaného K. L.. Ani odvolací súd nemá pochybnosti o pravdivosti výpovede tohto svedka, navyše doloženú lekárskymi správami a znaleckým posudkom ohľadne zranení, ktoré poškodený utrpel. Znalcom pripustená možnosť vzniku zranení iným spôsobom je čisto hypotetická a nemá oporu v dôkaznej situácii. Je síce faktom, že takmer všetci svedkovia, ktorí boli v predmetnej trestnej veci vypočutí a boli prítomní v inkriminovanej dobe v reštaurácii D. tvrdili, že žiadny konflikt medzi obžalovaným a poškodeným nevideli, čo však nevylučuje, že ku konfliktu mohlo dôjsť vo chvíli, ktorú títo svedkovia nemuseli zaregistrovať. Nasvedčuje tomu výpoveď svedka R. D., ktorý ako jediný zaregistroval slovný konflikt medzi obžalovaným a poškodeným

a dokonca obžalovaného ukludňoval, aby to nechal tak a išiel sa baviť a ktorý moment ostatní svedkovia, vychádzajúc z ich výpovedí ani nezaregistrovali. Muselo ísť pritom už o ostrejšiu výmenu názorov, keď do deja musel zasiahnuť svedok D.. Pokiaľ sa teda týka výroku o vine, v tomto smere odvolací súd zo strany súdu prvého stupňa nezistil žiadne pochybenie, plne si osvojil jeho závery vyplývajúce z odôvodnenia napadnutého rozsudku a odvolacím námietkam obžalovaného prisvedčiť nemohol.

Ani po preskúmaní výroku o treste nezistil odvolací súd zo strany súdu prvého stupňa žiadne pochybenie. Súd prvého stupňa po zohľadnení všetkých okolností majúcich vplyv na ukladanie trestu a dodržaním základných zásad pre ukladanie trestu, vyplývajúcich z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému peňažný trest, ktorý aj odvolací súd považuje za zákonný a správny a plne spôsobilý splniť svoj účel v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona. Je síce pravdou, že spôsobený následok na ujme na zdraví poškodeného bol pomerne vážny, na druhej strane však treba prihliadnúť k osobe obžalovaného, ktorý až do spáchania skutku viedol riadny život, že od spáchania skutku už uplynula doba takmer piatich rokov a že aj poškodený na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach považoval trest uložený obžalovanému za postačujúci.

Z takto uvedených dôvodov preto odvolací súd nepovažoval odvolania obžalovaného a prokurátorky za dôvodné a tieto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.